

Sygn. akt II K 191/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewelina Wolny

Protokolant: st. sekr. Katarzyna Mierzejewska

Przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Agnieszki Romanowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu dnia 14 czerwca 2019 roku sprawy

S. B.,

syna S. i M. z d. D., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 17 sierpnia 2016 r. do 28 maja 2017 r. i od 19 grudnia 2017 r. do 20 marca 2019 r. w miejscowości B., gm. J., woj. (...) - (...), uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na utrzymanie małoletniego syna M. B., określonego co do wysokości wyrokiem Sadu Rejonowego w Szczytnie z dnia 09 września 2014 r. sygn. akt III RC 159/14 czym spowodował zaległości stanowiące równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych narażając tym samym osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn z art. 209 §1a kk

I. oskarżonego S. B. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 209 §1a kk w zw. z art. 34 §1 i §1a pkt 1 kk i art. 35 §1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 (trzydziestu dwóch) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 34 §3 kk w zw. z art. 72 §1 pkt 3 kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego poprzez łożenie na utrzymanie syna M. B.,

III. na podstawie art. 63 §1 i §5 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia oskarżonego wolności w dniu 02.04.2019 r. od godz. 09:50 do godz. 12:15, uznając karę za wykonaną w wymiarze 2 (dwóch) dni,

IV. na podstawie art. 624 §1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

S. B. pozostawał w związku małżeńskim z O. B., w dniu (...) urodził się ich wspólny syn M..

Po faktycznym rozstaniu stron, przed rozwiązaniem ich małżeństwa przez rozwód w 2015r., O. B. skierowała w imieniu małoletniego syna pozew przeciwko oskarżonemu o alimenty. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 09

września 2014r. w sprawie IIIRC 159/14 zasądzono od S. B. alimenty w kwocie 300 zł miesięcznie, na rzecz syna M., płatne do rąk jego matki do 10 dnia każdego miesiąca.

Oskarżony pomimo wydanego orzeczenia od marca 2015r. niełożył na utrzymanie syna, postępowanie egzekucyjne wszczęte na wniosek O. B., prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie za sygnaturą Kmp 21/15 zostało ostatecznie uznane za bezskuteczne w dniu 14 sierpnia 2018r., zajęcie wynagrodzenia za pracę nastąpiło dopiero z dniem 28 czerwca 2018r. i nie pozwoliło na uzyskanie potrąceń zaspokajających bieżącą ratę alimentacyjną.

Oskarżony podejmował w powyższym okresie prace w sektorze budowlanym, w formie dorywczej, w okresie od 19 grudnia 2017r. do stycznia 2019r. pracował w Wytwórni (...) w K., od tego czasu jest bezrobotny, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Koszty związane z zaspokojeniem potrzeb życiowych małoletniego M. B. pokrywała jego matka, wychowująca nadto syna z poprzedniego związku, utrzymująca się z zasiłku dla opiekuna dorosłej osoby niepełnosprawnej w kwocie 520 zł, alimentów na dwoje dzieci w kwocie 600 zł łącznie, świadczeń rodzinnych i zasiłku wychowawczego, osiągając łączny dochód miesięczny w kwocie 2368 zł.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. B. na k. 67v - 68, zeznania O. B. na k. 14, dokumentacja dotycząca przyznanych świadczeń na k. 3 - 7v i k. 50 - 54v, odpis wyroku na k. 8 - 8v, kserokopia akt Kmp 21/15 na k. 9 - 9v, k. 49 - 49v, k. 56 - 56v, informacja dotycząca zatrudnienia oskarżonego na k. 21).

S. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, iż zaprzestał płacenia alimentów w marcu 2015r. po kłótni z byłą żoną, zarzucającą mu opóźnienia w regulowaniu należności, miał także trudności z kontaktami z synem, ostatecznie ich zaprzestając. Dodał, iż w okresie zatrudnienia pomiędzy 19 grudnia 2017r. w styczniu 2019r. w Wytwórni (...) w miejscowości K. były dokonywane potrącenia z jego wynagrodzenia, poza tym pracował dorywczo, obecnie jest osobą bezrobotną, na utrzymaniu rodziców, po podjęciu zatrudnienia niezwłocznie podejmie łóżenie na utrzymanie syna. Wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze zaproponowanej przez prowadzącego postępowanie przygotowawcze. (vide wyjaśnienia oskarżonego na k. 67v - 68).

Sąd zważył, co następuje:

Przytoczone wyjaśnienia S. B. w zakresie przyznającym zaniechanie łóżenia na utrzymanie syna zasługują na wiarę, albowiem powyższe zaniechanie oskarżonego wynika z zarówno zeznań matki dziecka, O. B. (vide k. 14), jak i dokumentacji postępowania zmierzającego do egzekucji alimentów (vide dokumentacja dotycząca przyznanych świadczeń na k. 3 - 7v i k. 50 - 54v, odpis wyroku na k. 8 - 8v, kserokopia akt Kmp 21/15 na k. 9 - 9v, k. 49 - 49v, k. 56 - 56v, informacja dotycząca zatrudnienia oskarżonego na k. 21).

Sprawstwo zarzucanego oskarżonemu czynu nie ulega tym samym wątpliwości. Będąc zobowiązanym zgodnie z wydanym przez Sąd Rejonowy w Szczytnie w sprawie III RC 159/14 do uiszczania świadczeń alimentacyjnych na rzecz syna M. B. w kwotach po 300 zł miesięcznie, z premedytacją uchylał się do wywiązywania się z powyższego obowiązku łóżenia na utrzymanie dziecka, przy czym łączna wysokość powstałych wskutek opisanego zaniechania zaległości za okres pomiędzy 17 sierpnia 2016r. a 28 maja 2017r. i od 19 grudnia 2017r. do 20 marca 2019r. przekraczała równowartość trzech świadczeń okresowych, zaś opisanie zaniechanie naraziło małoletniego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Zachowanie oskarżonego wyczerpuje tym samym znamiona występku z art. 209 § 1a kk.

S. B. działał umyślnie, mając świadomość istnienia obowiązku alimentacyjnego wobec syna, obecnie ośmioletniego, zdając sobie sprawę z wysokości świadczeń ustalonych w prawomocnym wyroku i z premedytacją uchylającego się od łóżenia na utrzymanie syna, na wskazuje chociażby podejmowanie zatrudnień dorywczych, uniemożliwiających skuteczną egzekucję. Stopień jego winy uznać tym samym należy za wyższy niż znaczny.

Analogicznie potraktowano stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu występku. Na niekorzyść wymienionego przemawia długotrwałe uchylanie się od płatności dobrowolnie ustalonych kwot, brak zainteresowania

bieżącą sytuacją małoletniego, przenoszenie całkowitej odpowiedzialności za zaspokojenie potrzeb życiowych syna na jego matkę, a nade wszystko motywacja oskarżonego, werbalizującego złość na byłą żonę, domagającą się terminowej płatności zasądzonych świadczeń.

Jako okoliczności łagodzące przyjęto natomiast uprzednią niekaralność oskarżonego (vide k. 28), przyznanie do winy i wolę poddania się karze.

Mając powyższe na uwadze, wymierzoną S. B. karę ograniczenia wolności uznać należy za adekwatną do stopnia jego winy i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. Utrzymana w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, nie może być uznana za rażąco surową, poprzez swą realną dolegliwość zapewnia skuteczność oddziaływań indywidualnoprorewencyjnych, unaoczniając oskarżonemu naganność podobnych zachowań, kształtuje nadto społeczną świadomość prawną, przeciwdziałając poczuciu bezkarności sprawców przestępstwa tak rozpowszechnionego jak uchylanie od łożenia na utrzymanie dziecka.

Wzmocnieniu oddziaływań zapobiegawczych i wychowawczych służyć ma dodatkowo zobowiązanie oskarżonego do systematycznego wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 72 § 1 pkt 3 kk.

Na poczet orzeczonej kary zaliczono S. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk.

Oskarżony nie pracuje, posiada na utrzymaniu dziecko, jest zobowiązany do spłaty zadłużenia alimentacyjnego, co przemawiało za zwolnieniem go od ponoszenia kosztów sądowych, na podstawie art. 624 § 1 kpk.